

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B**

PADOMES DIREKTĪVA 2008/120/EK

(2008. gada 18. decembris),

ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai

(Kodificēta versija)

(OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts)	L 95	1	7.4.2017.

Labota ar:

► **C1** Kļūdu labojums, OV L 137, 24.5.2017., 40. lpp. (2017/625)

▼B**PADOMES DIREKTĪVA 2008/120/EK****(2008. gada 18. decembris),****ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai****(Kodificēta versija)***1. pants*

Šī direktīva nosaka minimālos standartus to cūku aizsardzībā, kas paredzētas audzēšanai un nobarošanai.

2. pants

Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

- 1) "cūka" ir kādai no cūku dzimtas sugām piederošs jebkura vecuma dzīvnieks, ko tur audzēšanai vai nobarošanai;
- 2) "kuilis" ir dzimumgatavību sasniedzis cūku tēviņš, ko tur audzēšanai;
- 3) "jauncūka" ir cūku mātīte pēc dzimumgatavības sasniegšanas un pirms pirmās atnešanās;
- 4) "sivēnmāte" ir cūku mātīte pēc pirmās atnešanās;
- 5) "atnesusies sivēnmāte" ir cūku mātīte laikā starp atnešanos un sivēnu zīdīšanas pārtraukšanu;
- 6) "sivēnmāte starp grūsnībām" ir sivēnmāte laikā starp sivēnu zīdīšanas pārtraukšanu un nākamo grūsnību;
- 7) "piena sivēns" ir cūka no dzimšanas līdz zīdīšanas pārtraukšanai;
- 8) "sivēns" ir cūka laikā starp zīdīšanas pārtraukšanu un desmit nedēļu vecumu;
- 9) "audzējama cūka" ir cūka no desmit nedēļu vecuma līdz kaušanai vai vaislas sākšanai;

▼M1

- 10) "kompetentās iestādes" ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas **►C1** (ES) 2017/625 **◄** ⁽¹⁾ 3. panta 3) punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula **►C1** (ES) 2017/625 **◄** (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (**►C1** OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp **◄**).

▼B

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas saimniecības atbilst šādām prasībām:

a) brīvajam grīdas laukumam, kas ir paredzēts vienam grupā audzētam atšķirtam sivēnam vai audzējamai cūkai, izņemot jauncūkas pēc apsēklošanas un sivēnmātes, jābūt vismaz šādam:

Dzīvsvars (kg)	m ²
Ne vairāk par 10	0,15
Vairāk par 10, bet ne vairāk par 20	0,20
Vairāk par 20, bet ne vairāk par 30	0,30
Vairāk par 30, bet ne vairāk par 50	0,40
Vairāk par 50, bet ne vairāk par 85	0,55
Vairāk par 85, bet ne vairāk par 110	0,65
Vairāk par 110	1,00

b) kopējam brīvajam grīdas laukumam, kas paredzēts katrai jauncūkai pēc apsēklošanas un katrai sivēnmātei, ja jauncūkas un/vai sivēnmātes tur grupās, jābūt attiecīgi vismaz 1,64 m² un 2,25 m²; ja šos dzīvniekus tur grupās, kurās ir mazāk nekā seši dzīvnieki, brīvais grīdas laukums jāpalielina par 10 %; ja dzīvniekus tur grupās, kurās ir 40 vai vairāk dzīvnieku, brīvo grīdas laukumu var samazināt par 10 %.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka grīdas segums atbilst šādām prasībām:

a) jauncūkām pēc apsēklošanas un grūsnām sivēnmātēm: tās platības, kas noteikta 1. punkta b) apakšpunktā, daļai, kas ir vismaz 0,95 m² attiecībā uz vienu jauncūku pēc apsēklošanas un vismaz 1,3 m² attiecībā uz sivēnmāti, jābūt no vienlaidu cieta grīdas seguma, kurā ne vairāk kā 15 % ir atvēlēti notekas atverēm;

b) ja, turot cūkas grupās, izmanto betona elementu grīdas:

i) maksimālais pieļaujamais šķirbu platums nedrīkst būt lielāks kā:

- 11 mm – piena sivēniem,
- 14 mm – sivēniem,
- 18 mm – audzējamām cūkām,
- 20 mm – jauncūkām pēc apsēklošanas un sivēnmātēm;

ii) minimālais pieļaujamais elementa platums nedrīkst būt mazāks kā:

- 50 mm – piena sivēniem un sivēniem, un
- 80 mm – audzējamām cūkām, jauncūkām pēc apsēklošanas un sivēnmātēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka aizliegts būvēt vai pārbūvējot izgatavot tādas konstrukcijas, kur sivēnmātes un jauncūkas tur piesietas; no 2006. gada 1. janvāra aizliegts sivēnmātes un jauncūkas pēc apsēklošanas turēt piesietas.

▼B

4. Dalībvalstis nodrošina, ka sivēnmātes un jauncūkas tur grupās laikposmā, sākot no četrām nedēļām pēc apsēklošanas līdz vienai nedēļai pirms plānotās atnešanās; aizgaldam, kurā tur grupu, jābūt ar malām, kas garākas par 2,8 m; ja grupā tur mazāk par sešiem dzīvniekiem, aizgalda malām jābūt garākām par 2,4 m.

Atkāpjoties no pirmās daļas noteikumiem, sivēnmātes un jauncūkas, ko audzē tādās saimniecībās, kurās ir mazāk par desmit sivēnmātēm, var turēt individuāli šajā daļā minētajā laikposmā ar noteikumu, ka tās var brīvi apgriezties savos aizgaldos.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot I pielikumā izklāstītās prasības, sivēnmātēm un jauncūkām pastāvīgi ir pieejami pakaiši, kas atbilst vismaz attiecīgajām pielikumā paredzētajām prasībām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka grupās turētas sivēnmātes un jauncūkas baro, izmantojot sistēmu, kas nodrošina, lai katrs dzīvnieks varētu iegūt pietiekami daudz barības arī tad, ja pastāv konkurence attiecībā uz barību.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka visām grūsnām nezīdošām sivēnmātēm un jauncūkām, lai tās varētu apmierināt izsalkumu un tieksmi košļāt, dod pietiekamā daudzumā barību gabalos vai barību ar augstu šķiedras saturu, kā arī barību ar augstu enerģētisko vērtību.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka tādas grupās turamas cūkas, kas ir īpaši agresīvas, kurām ir uzbrukušas citas cūkas vai kas ir slimas vai ievainotas, var uz laiku turēt atsevišķos aizgaldos; šādā gadījumā izmantojamais aizgalds ļauj dzīvniekam brīvi tajā apgriezties, ja tas nav pretrunā īpašam veterināra ieteikumam.

9. Noteikumi, kas izklāstīti 1. punkta b) apakšpunktā, 2., 4. un 5. punktā un 8. punkta pēdējā teikumā, attiecas uz visām jaunuzceltām novietnēm un novietnēm, kas ir pārbūvētas vai pirmoreiz uzsākušas darbību pēc 2003. gada 1. janvāra. No 2013. gada 1. janvāra šie noteikumi attiecas uz visām novietnēm.

Noteikumi, kas izklāstīti 4. punkta pirmajā daļā, neattiecas uz novietnēm, kurās ir mazāk par desmit sivēnmātēm.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka cūku audzēšanas nosacījumi atbilst vispārīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti I pielikumā.

5. pants

I pielikuma noteikumus var grozīt saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto kārtību, lai ņemtu vērā zinātnes sasniegumus.

6. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) jebkura persona, kas nodarbina vai piesaista personas cūku kopšanai, nodrošina, lai dzīvnieku kopējs būtu saņēmis instrukcijas un norādījumus par attiecīgajiem 3. panta noteikumiem un I pielikumu;

▼B

b) ir pieejami attiecīgi mācību kursi; šādos mācībuursos jo īpaši jāpievērš uzmanība labturības aspektiem.

7. pants

1. Komisija, vēlams, līdz 2005. gada 1. janvārim un jebkurā gadījumā līdz 2005. gada 1. jūlijam iesniedz Padomei ziņojumu, kas sastādīts, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu. Ziņojumu sastāda, ņemot vērā sociālekonomiskās sekas, sanitārās sekas, ekoloģisko ietekmi un klimatisko apstākļu atšķirības. Tajā ņem vērā arī tādu cūkkopības un gaļas pārstrādes metožu un sistēmu attīstīšanu, kas varētu mazināt vajadzību pēc ķirurģiskas kastrācijas. Vajadzības gadījumā šim ziņojumam var pievienot attiecīgus juridiskus priekšlikumus attiecībā uz dažādu atvēlēto platību un grīdas seguma veidu ietekmi uz sivēnu un audzējamo cūku labturību.

2. Komisija vēlākais līdz 2008. gada 1. janvārim iesniedz Padomei ziņojumu, kas sastādīts, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu.

Ziņojums jo īpaši attiecas uz:

- a) ganāmpulka blīvuma, ieskaitot grupas lielumu un dzīvnieku grupēšanas principus, tajā skaitā veselību, ietekmi uz cūku labturību dažādās lauksaimniecības sistēmās;
- b) aizgalda konstrukcijas un atšķirīgu grīdas segumu veidu ietekmi uz cūku labturību, tajā skaitā veselību, ņemot vērā klimatisko apstākļu atšķirības;
- c) ar astes nokošanu saistītiem riska faktoriem un ieteikumiem samazināt vajadzību asti amputēt;
- d) grūsnu sivēnmāšu grupu turēšanas sistēmu tālāku attīstīšanu, ņemot vērā gan dažādo sistēmu patoloģiskos, zootehniskos, fizioloģiskos un etoloģiskos aspektus, gan viņu veselību un ietekmi uz vidi, gan klimatisko apstākļu atšķirības;
- e) prasību noteikšanu attiecībā uz platību, ieskaitot apļecināšanas zonu atsevišķi turētiem pieaugušiem vaislas kuļiem;
- f) tādu brīvu novietņu sistēmu grūsnām un atnesušās sivēnmātēm tālāku attīstīšanu, kas atbilst sivēnmātes vajadzībām un neatstāj negatīvu ietekmi uz sivēnu izdzīvošanu;
- g) patērētāju attieksmi un rīcību attiecībā uz cūkgaļu saistībā ar dzīvnieku labturības līmeņa paaugstināšanas atšķirīgām pakāpēm;
- h) cūkkopības dažādo sistēmu sociālekonomisko izpausmi un to ietekmi uz Kopienas darījumu partneriem.

Vajadzības gadījumā šim ziņojumam var pievienot attiecīgus juridiskus priekšlikumus.

▼B*8. pants***▼M1**

3. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtotās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.

▼B*9. pants*

Lai ievestu Kopienā dzīvniekus no trešām valstīm, tiem jābūt klāt sertifikātam, kuru izdevusi attiecīgās valsts kompetentā iestāde, apliecinot, ka tie ir saņēmuši aprūpi, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, ko saskaņā ar šo direktīvu saņem Kopienas izcelsmes dzīvnieki.

▼M1**▼B***11. pants*

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, 58. pantu, turpmāk tekstā “Komiteja”.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

12. pants

Dalībvalstis saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem var savās teritorijās uzturēt spēkā vai piemērot cūku aizsardzības noteikumus, kas ir stingrāki par tiem, kuri paredzēti šajā direktīvā. Dalībvalstis informē Komisiju par šiem pasākumiem.

13. pants

Direktīvu 91/630/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikuma A daļā uzskaitījajiem aktiem, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

▼B

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

14. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOSACĪJUMI

Papildus attiecīgajiem Direktīvas 98/58/EK pielikuma noteikumiem piemēro šādas prasības:

1. Tajā ēkas daļā, kur tiek turētas cūkas, būtu jānovērš troksnis, kas ilgstoši sasniedz 85 dBA līmeni. Būtu jānovērš gan pastāvīgs, gan pēkšņs troksnis.
2. Cūkas ne mazāk kā astoņas stundas dienā jātur vismaz 40 luksu apgaismojumā.
3. Cūku novietnēm jābūt būvētām tā, lai dzīvnieki:
 - varētu piekļūt ērtai un temperatūras ziņā piemērotai guļvietai, kas ir pietiekami sausa un tīra un kur var gulēt visi dzīvnieki vienlaicīgi,
 - varētu normāli atpūsties un piecelties,
 - varētu redzēt citas cūkas; tomēr nedēļu pirms paredzamās atnešanās un atnešanās laikā sīvēmātes un jauncūkas var turēt ārpus pārējo cūku redzesloka.
4. Neatkarīgi no 3. panta 5. punkta cūkām pastāvīgi ir vajadzīgs pietiekams daudzums dzīvnieku veselībai nekaitīga materiāla, kurā var labi rakņāties un rušināties, piemēram, salmi, siens, koks, zāģu skaidas, sēņu komposts, kūdra vai to maisījums.
5. Grīdām jābūt gludām, bet ne slidenām, lai cūkas nesavainotos, un tām jābūt projektētām, būvētām un uzturētām tā, lai neradītu cūkām ievainojumus vai sāpes. Tām jāatbilst cūku lielumam un svaram, un, ja nav pakaišu, tām jāveido stingra, līdzena un stabila virsma.
6. Visas cūkas jābaro vismaz reizi dienā. Ja cūkas baro grupās, un nevis *ad libitum*, vai dzīvniekiem individuāli barību padodot automātiski, katrai cūkai jāspēj piekļūt barībai vienlaikus ar citām grupas cūkām.
7. Visām cūkām, kas vecākas par divām nedēļām, ir jāspēj pastāvīgi piekļūt pietiekamam daudzumam svaiga ūdens.
8. Visas iekļaušanās procedūras, ko veic nolūkos, kas nav terapeitiski vai diagnostikas nolūki, vai lai identificētu cūkas saskaņā ar attiecīgiem normatīviem aktiem, kuru rezultātā tiek apdraudēta vai zaudēta jutīga ķermeņa daļa vai rodas kaulu struktūras izmaiņas, ir aizliegtas, izņemot:
 - acuzobu vienotu saīsināšanu piena sīvēniem, veicot noslīpēšanu vai izkniebšanu ne vēlāk kā to dzīves septītajā dienā, veidojot veselu, līdzenu virsmu; kuiļa ilkņus var saīsināt, ja tas vajadzīgs, lai netiktu savainoti pārējie dzīvnieki, vai drošības apsvērumu dēļ,
 - astes daļas amputāciju,

▼B

- vīriešu dzimuma cūku kastrāciju ar citiem līdzekļiem, nevis saraujot audus,
- riņķa ievēršanu nāsīs vienīgi tad, ja dzīvniekus tur āra lauksaimniecības sistēmā, un saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem.

Ne astes amputēšana, ne acuzobu saīsināšana nav jāveic vienmēr, bet tad, ja ir noskaidrots, ka tie savaino sivēnmāšu pupus vai citu cūku ausis vai astes. Pirms šīm procedūrām veic citus pasākumus, lai netiktu nokostas astes un lai nepieļautu citas nevēlamas parādības, ņemot vērā vidi un dzīvnieku blīvumu. Šo apsvērumu dēļ jāmaina neatbilstīgi turēšanas apstākļi vai saimniekošanas sistēma.

Visas iepriekš aprakstītās procedūras veic vienīgi veterinārārsts vai persona, kas izglītota, kā paredzēts 6. pantā, un kurai ir pieredze attiecīgo metožu piemērošanā, ar atbilstīgiem līdzekļiem un higiēniskos apstākļos. Ja kastrēšana vai astes amputēšana notiek vēlāk nekā septītajā dzīves dienā, veterinārārsts to veic vienīgi ar anestēziju un atsāpināšanu pēc tās.

II NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ DAŽĀDĀM CŪKU KATEGORIJĀM**A. Kuļi**

Kuļi aizgaldiem jābūt izvietotiem un būvētiem tā, lai kuļi varētu tajos apgriezties un dzirdēt, saost un redzēt citas cūkas. Brīvajam grīdas laukumam, kas atvēlēts pieaugušam kuļim, jābūt vismaz 6 m² lielam.

Ja aizgaldus izmanto arī dabīgai aplecināšanai, pieaugušam kuļim atvēlētajam grīdas laukumam jābūt vismaz 10 m² lielam un aizgaldā nedrīkst atrasties šķēršļi.

B. Sivēnmātes un jauncūkas

1. Tiek veikti pasākumi, lai grupās līdz minimumam samazinātu agresiju.
2. Grūsnas sivēnmātes un jauncūkas vajadzības gadījumā apstrādā pret ārējiem un iekšējiem parazītiem. Kad grūsnas sivēnmātes un jauncūkas ievieto atnešanās nodalījumos, tās viscaur jānotīra.
3. Pēdējā nedēļā pirms paredzamās atnešanās sivēnmātēm un jauncūkām pietiekamā daudzumā ir vajadzīgs pakaišu materiāls migai, ja vien tas nav tehniski neiespējami tāpēc, ka saimniecībā izmanto pusšķidro mēslu novadīšanas sistēmu.
4. Sivēnmātes vai jauncūkas aizmugurē jābūt brīvai telpai, lai atvieglotu atnešanos – dabīgu vai ar veterinārārsta iejaukšanos.
5. Atnešanās nodalījumos, kur sivēnmātes tur nepiesietas, jābūt līdzekļiem piena sivēnu aizsardzībai, piemēram, nožogojumam.

C. Piens sivēni

1. Kopējā grīdas laukuma daļai, kas ir pietiekami liela, lai visi dzīvnieki varētu atpūsties vienlaikus, jābūt nostiprinātai vai klātai ar pīteni vai nokaisītai ar salmiem vai citu piemērotu materiālu.

▼B

2. Ja zīdīšanai izmanto atnešanās nodalījumu, piena sivēniem vajadzīgs pietiekami daudz vietas, lai tos varētu zīdīt bez grūtībām.
3. Piena sivēnus neatšķir no sivēnmātes, pirms tie sasnieguši 28 dienu vecumu, ja vien tas nelabvēlīgi neietekmē pieaugušās cūkas vai piena sivēnu labsajūtu vai veselību.

Tomēr sivēnus var atšķirt pat septiņas dienas agrāk, ja tos pārvieto uz īpašām novietnēm, kas pirms jaunās grupas ieviešanas ir iztukšotas, kārtīgi iztīrītas un dezinficētas un kas ir atdalītas no tām novietnēm, kur tiek turētas sivēnmātes, lai līdz minimumam samazinātu piena sivēnu inficēšanos ar slimībām.

D. Atšķirti sivēni un barokļi

1. Ja cūkas tur grupās, tad jāveic pasākumi, lai novērstu dzīvnieku savstarpēju agresiju, kas pārsniedz normālas izturēšanās robežas.
2. Tās būtu jātur grupās ar pēc iespējas nemainīgāku sastāvu. Ja ir jāsaved kopā svešas cūkas, tas būtu jādara pēc iespējas mazākā vecumā, vēlams, pirms nav pagājusi viena nedēļa pēc to atšķiršanas no sivēnmātes. Ja cūkas tiek savestas kopā, tad tām vajadzīga pienācīga iespēja izvairīties un noslēpties no pārējām cūkām.
3. Ja tiek atklātas zīmes, kas liecina par spēcīgām cīņām, tad tūlīt jānoskaidro cēloņi un jāveic attiecīgi pasākumi, piemēram, ja iespējams, dzīvnieki jāapgādā ar pietiekamu daudzumu salmu vai citu materiālu, kurā var rakņāties. Apdraudētos dzīvniekus vai īpaši agresīvus dzīvniekus tur atsevišķi no grupas.
4. Nomierinošu medikamentu izmantošana nolūkā atvieglot dzīvnieku savešanu kopā tiek ierobežota līdz ārkārtējiem apstākļiem un vienīgi pēc konsultācijas ar veterinārārstu.

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem

(minēta 13. pantā)

Padomes Direktīva 91/630/EEK
(OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.)

Padomes Direktīva 2001/88/EK
(OV L 316, 1.12.2001., 1. lpp.)

Komisijas Direktīva 2001/93/EK
(OV L 316, 1.12.2001., 36. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 806/2003 tikai III pielikuma 26.
(OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.) punkts

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai nacionālajās tiesībās

(minēts 13. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
91/630/EEK	1994. gada 1. janvāris
2001/88/EK	2003. gada 1. janvāris
2001/93/EK	2003. gada 1. janvāris

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 91/630/EEK	Šī direktīva
1. un 2. pants	1. un 2. pants
3. pants, ievadvārdi	—
3. pants, 1. punkts	3. pants, 1. punkts
3. pants, 2. punkts	3. pants, 2. punkts
3. pants, 3. punkts	3. pants, 3. punkts
3. pants, 4. punkts, a) apakšpunkts	3. pants, 4. punkts, pirmā daļa
3. pants, 4. punkts, b) apakšpunkts	3. pants, 4. punkts, otrā daļa
3. pants, 5. punkts	3. pants, 5. punkts
3. pants, 6. punkts	3. pants, 6. punkts
3. pants, 7. punkts	3. pants, 7. punkts
3. pants, 8. punkts	3. pants, 8. punkts
3. pants, 9. punkts	3. pants, 9. punkts
4. pants, 1. punkts, pirmā daļa	4. pants
4. pants, 1. punkts, otrā daļa	—
4. pants, 2. punkts	—
5. pants	5. pants
5.a pants, ievadvārdi	6. pants, ievadvārdi
5.a pants, 1. punkts	6. pants, a) punkts
5.a pants, 2. punkts	6. pants, b) punkts
6. pants	7. pants
7. pants	8. pants
8. pants	9. pants
9. pants	10. pants
10. pants	11. pants
11. pants, 1. punkts	—
11. pants, 2. punkts	12. punkts
—	13. pants
—	14. pants
12. pants	15. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums